per vtranque itaque narem venula partita discurrit, qua spiritus solet permanare. 4 Quam ob causam, qui Solem aspexerint, sternutare magis consueuerunt? An quia Sol calfaciens mouet, perinde atque qui nares penna solicitant. Idem enim vtrique agunt, quippe qui per motum calfacientes ocyus spiritum ex humore eliciant, cuius excursio spiritus sternutatio est. 8 Cur singultus sternutamento finitur, & retentione spiritus, & aceto? An sternutamento, quia spiritus cohibetur inferior, atque circumobsistit: quemadmodū medicina parti superiori adhibita aluus sentit, ac immutatur, spiritus retentione leuiores tolluntur singultus, eo quòd exiguus spirandi impetus, si paulisper retinuimus, vt in tussi desistit, sic etiam in singultu reprimitur, cogitur, strangulatur. Aceto idcirco sedatur, quia humor circunstans, ac prohibens eructandi licentiam, in spiritum per vim aceti calfactoriam extenuatur. Fit enim ructus, cùm ventriculi humor recalescens inflatur, atque concoquitur: singultus verò, quoties spiritus vacans ab humore in loco spiritui deputato retinetur. Hinc enim dum enititur, nec erumpere potest, distentionem inducit, quæ distentio appellata singultus est. Inde fit vt singultus vbi inalguimus oriatur. Frigus enim humorē spiritui obductum coangit, spiritus circunuentus exilit, cuius commotio nonnisi singultus est. 6 Cur aquam nonnullis frigidam in faciem fundimus, cùm è naribus sanguis effluit? An ita calor intus se colligit, atque circumobsistit, qui sanguinem summum reddit liquidiorem. 7 Cur sternutamentum pro numine habetur, non tussis, neque grauedo? An quia de capite membrorum præcipuè omnium diuino, vnde cogitatio est, suum ducit principiū. An quia cæteri illi affectus ratione morbi eueniant, hic secus exultet. 8 Cur oculo perfricato sternutamenta desistunt? An quia humor sic respirat: lacrymam quippe oculus post frictionem emittit: sternutamentum autem humoris copia excitatur. An quia minor calor corripi ab ampliori, consumíque potest. Oculus autem perfricatus, plus caloris sibi acquirit, quàm sit, quem nasus complectitur. Hinc etiam fit, vt si nasum quis perfricet, ipsum sternutamentum desistat. 9 Cur eruptio cæterorum, vt flatus, vt ructus, sacra haudquaquam habetur, sternutamenti sacra habita est? Vtrum quoniam cùm tres partes principes sint nostri corporis,

A καθ' ἑτέραν οὖν διέσχισται τὸ φλέβιον, δι' οὗ πνεῦμα ῥεῖ. δ Διὰ τί πρὸς τὸν ἥλιον βλέψαντες πταρνύνται μᾶλλον; ἢ διότι κινεῖ θερμαίνων· ὥσπερ οὖν πτεροῖς θιγγάνοντες. ἀμφότεροι γὰρ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. τῇ γὰρ κινήσει θερμαίνοντες, ἐκ τοῦ ὑγροῦ θᾶττον πνεῦμα ποιοῦσι. τούτου δὲ ἡ ἔξοδος πταρμός. ε Διὰ τί λύγγα παύει πταρμὸς, καὶ πνεύματος ἐπί-
B σχεσις, καὶ ὄξος; ἢ ὅτι ὁ μὲν πταρμὸς, διότι ἀντιπερίστασίς ἐστι τοῦ κάτω πνεύματος, ὥσπερ αἱ ἄνω φαρμακεῖαι πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν; ἡ δὲ ἀπνευστία τὰς ἀσθενεῖς λύγγας, ὅτι ἡ μικρὰ ὁρμὴ τοῦ πνεύματος ἡ ἀνιοῦσα, ὥσπερ περὶ τὴν βῆχα, ἐάν τις κατάσχῃ παύεται, οὕτω καὶ ἐνταῦθα, [καὶ κατέσπασε] καὶ κατέπνιξε καὶ συναπεβιάσατο. τὸ δὲ ὄξος παύει, ὅτι τὸ περιεστὼς ὑγρὸν καὶ κωλύον ἀπερυγεῖν, ἐ-
C πνευμάτωσε τῇ θερμασίᾳ. ἔστι γὰρ ἐρυγμὸς μὲν ὅταν πνευματωθῇ τὸ ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ὑγρὸν, καὶ πεφθῇ. ἡ δὲ λύγξ, ὅταν ὑπὸ ὑγροῦ κατέχηται πνεῦμα περιττὸν περὶ τὸ πνευματικὸν τόπον. τοῦτο γὰρ ὁρμοῦν καὶ μὴ δυνάμενον διακόψαι, σπασμὸν ποιεῖ. ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος, καλεῖται λύγξ. καὶ διὰ τοῦτο ῥιγώσαντας λύγξ λαμβάνει, ὅτι τὸ ψῦχος τὸ ὑγρὸν
D ποιεῖ συστὰν ἐκ τοῦ πνεύματος ἔτι περιλαμβανόμενον δὲ τὸ ἄλλο, πηδᾷ· οὗ ἡ κίνησις, λυγμός ἐστι. ς Διὰ τί ἐνίοις ὕδωρ ψυχρὸν προσχεόμενοι [καὶ] πρὸς τὸ πρόσωπον, ἡνίκα αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτήρων; ἢ ἀντιπερίσταται εἴσω τὸ θερμόν; ἂν οὖν ἐπιπολῆς τύχῃ αἷμα, ἐξυγραίνει μᾶλλον. ζ Διὰ τί τὸν [μὲν] πταρμὸν, θεὸν ἡγούμεθα εἶναι· τὴν δὲ βῆχα,
E ἢ τὴν κόρυζαν, οὔ; ἢ διότι ἐκ τοῦ θειοτάτου τῶν περὶ ἡμᾶς, τῆς κεφαλῆς, ὅθεν ὁ λογισμός ἐστι, γίνεται; ἢ ὅτι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ νοσούντων γίνεται· τοῦτο δὲ, οὔ; η Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν, παυόμεθα τῶν πταρμῶν; ἢ ὅτι ἀνάπνοια ταύτῃ γίνεται τοῦ ὑγροῦ; δακρύει γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς μετὰ τρίψιν. ὁ δὲ πταρμὸς, διὰ πλῆθος ὑγρότητος. ἢ ὅτι τὸ ἔ-
F λαττον θερμὸν φθείρεται ὑπὸ τοῦ πλείονος· ὁ δὲ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς, πλείω λαμβάνει θερμότητα τῆς ἐν τῇ ῥινί. διὰ ταῦτα δὲ κἂν τις αὐτὴν τὴν ῥῖνα τρίψῃ, παύεται ὁ πταρμός. θ Διὰ τί τῶν μὲν ἄλλων πνευμάτων αἱ ἔξοδοι, οἷον φύσης καὶ ἐρυγμοῦ, οὐχ ἱεραί· ἡ δὲ τοῦ πταρμοῦ, ἱερά; πότερον ὅτι τριῶν τόπων ὄντων,